

ภาษาสื่อ

อ.ยุพาวดี อางหาญ

ขนมไทย : พู่हनึ่งกับการสร้างตัวตนใหม่

“**ซ้อเรณู**” เป็นชื่อที่ถูกกล่าวถึงและถูกตั้งแสบแสบกันอย่างล้นหลามในโลกออนไลน์ ความสวยและความแซบของ “เรณู” ซ้อใหญ่แห่งบ้านแบ้ในละครเรื่อง “กรงกรรม” จึงเป็นที่ถูกอกถูกใจแฟนละคร โดยเฉพาะฉากที่ต้องปะทะคารมกับ “พีโล” สะไรร่องแบบถึงพริกถึงขิงจนกระแสของละครเรื่องนี้แรงจนจุดไม่อยู่

ชีวิตของ “เรณู” ไม่ได้ราบเรียบเหมือนคนทั่วไป เธอเป็นหญิงสาวที่ทำอาชีพขายบริการในบาร์ที่ตาศลี เรณูได้พบรักกับ “ปฐม” หรือ “อาไซ้” ลูกชายคนโตของบ้านแบ้ เธอเลิกทำอาชีพขายบริการเพราะอยากเริ่มต้นชีวิตใหม่แต่ทุกอย่างก็ไม่ได้ราบรื่น เรณูถูก “แม่ย้อย” แม่สามีรังเกียจเพราะเธอเคยทำอาชีพขายบริการมาก่อน ไม่เว้นแม้กระทั่งชาวบ้านในชุมแสง สิ่งที่น่าสนใจคือ อาชีพใหม่ของเรณู นั่นก็คือ การทำขนมไทยขาย ซึ่งรสชาติขนมไทยของเรณูก็ไม่ไ่ก่กาแต่อย่างใด

ความอร่อยของขนมไทยเป็นที่ถูกอกถูกใจชาวชุมแสง เรียกได้ว่า ขนมของซ้อเรณู อร่อยยืนหนึ่งในชุมแสงเลยก็ว่าได้ ขนมไทยถือว่าเป็นสื่อที่ช่วยสร้างตัวตนและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเรณูกับตัวละครอื่น ๆ ในเรื่อง กล่าวคือ เรณูหาเลี้ยงชีพด้วยการทำขนมไทยขาย ด้วยฝีมือการทำขนมไทยที่มีรสชาติอร่อยทำให้ชาวบ้านซื้อขนมของเรณู และเป็นสื่อกลางที่ทำให้ชาวบ้านเริ่มพูดคุยกับเรณูดีขึ้นจนบอกเล่าถึงความอร่อยปากต่อปากจนถึงขั้นว่าจ้างให้ทำขนมเพื่อใช้ในงานสำคัญ ดังนั้น ขนมไทยจึงเป็นสื่อที่ช่วยสร้างตัวตนใหม่ให้กับเรณู ความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นระหว่างเรณูกับชาวบ้านยังแสดให้เห็นถึงการยอมรับจากสังคมและมองข้ามสิ่งที่ผ่านมาในอดีต ทำให้เรณูยืนหยัดอยู่ในชุมแสงได้อย่างมีศักดิ์ศรี การทำขนมไทยจึงถือเป็นสิ่งที่เปิดโอกาสให้เรณูมีชีวิตใหม่อีกครั้ง

ในอีกมุมหนึ่งขนมไทยยังเป็นสิ่งที่ช่วยเยียวยาทางจิตใจของตัวละครในเรื่อง รสชาติขนมไทยของเรณูช่วยเยียวยาความรู้สึกของแม่ย้อยที่มีต่อเรณูในตอนที่ยังอยู่ที่บ้านแบ้ด้วยกันอย่างมีความสุข ดังเช่นในตอนที่มีแม่ย้อยบอกอาซา ซึ่งเป็นลูกชายว่าอยาก

กินขนมหม้อแกงฝีมือเรณู “**ม้าวอยากกินขนมหม้อแกงวะ**” “**ไม่เอา ไม่ใช้ฝีมือเรณูมัน ม้าไม่อยากกิน**” จะเห็นว่ารสชาติขนมหม้อแกงทำให้แม่ย้อยนึกถึงตอนที่เรณูทำขนมหม้อแกงให้กิน การนิกรสชาติของขนมหม้อแกงที่เรณูทำจึงเหมือนเป็นการเยียวยาความเสียใจและผิดหวังที่มีต่อเรณูเรื่องทำคุณไสย และยังเป็นการสานต่อสายสัมพันธ์ระหว่างแม่ย้อยกับเรณูอีกด้วย

ท้ายที่สุดจะเห็นว่าสิ่งที่ผู้หญิงให้ความสำคัญคือ ครัวเรือนหรือความเป็นแม่บ้านแม่เรือน ตัวละคร “เรณู” ถูกสร้างให้มีความสามารถและมีฝีมือในการทำขนมไทยซึ่งเป็นมากกว่าการทำครัว ตามความคาดหวังของคติความเชื่อของสังคมไทยแบบเก่า ซึ่งคาดหวังให้ผู้หญิงต้องเชี่ยวชาญงานบ้านงานเรือน แต่แสดให้เห็นว่าผู้หญิงทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตและมีความสำคัญต่อการอยู่รอดและการดำรงชีวิตของสมาชิกในครอบครัวไปพร้อม ๆ กัน ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อกิจการขายขนมไทยของเรณูที่เป็นไปได้ด้วยดี ทำให้เรณูมีกำลังพอที่จะเลี้ยงดูลูกทั้งสองคน เรณูจึงรับปอก ลูกชายคนแรกมาอยู่ด้วยกัน ซึ่งสื่อนี้ยะถึงความสำเร็จของผู้หญิงที่สามารถเปลี่ยนบทบาทหน้าที่แทนผู้ชายโดยหวนกลับมาสู่คติความเชื่อสังคมไทยแบบเก่านั้นเอง

(ที่มาภาพ : <https://www.google.com>)

